

'Schapen passen in ons plaatje'

Een nieuw woonhuis met rieten kap. Twee mooie schuren die passen in het Achterhoekse landschap. Kippen die loslopen in een fruitboomgaard. Inlandse beplanting. Een wei met schapen. Het buitenleven in het Gelderse Hummelo.

TEKST: JACQUES ENGELN, FOTO'S: HENK RISWICK

Met een schep voer lokt Richard Engbersen zijn schapen naar binnen. Vlak voor de ingang houden de dieren even stil. Engbersen kennen ze wel, maar de vreemde bezoeker erbij niet. Pas na flink rammelen met de voerschip komen de meeste ooiën naar binnen. De verleiding van de brokjes is te groot.

Het schuwe zit in het karakter van de Shetlands. Het zijn echte natuurschapen. "Die karaktereigenschap heeft ervoor gezorgd dat ze hebben kunnen overleven", zegt Engbersen. Twee ootjes blijven buiten. "Die hebben we gekocht van iemand die ze uit Schotland haalde. Ze hebben dat achterdochtige nog sterker."

Engbersen en zijn vrouw Alexandra wilden graag natuurschapen toen ze enkele jaren geleden besloten wat er met de grond rond hun nieuwe woonplek moest gebeuren. "Het buitenleven is onze grote hobby. We zijn daarvoor bewust in het buitengebied van Hummelo gaan wonen. De schapen zijn er een onderdeel van; ze passen in ons plaatje." Engbersen houdt van een wei met schapen. "De aanblik ervan is altijd mooi. Daarvan kan ik genieten. Schapen zijn dus wel iets voor ons. En het voordeel is: je hoeft minder te maaien."

Bij hun gloednieuwe prachtige woonhuis, dat nog maar net is afgebouwd, hebben ze twee weides, elk een halve hectare. Eromheen heeft Engbersen wandelpaden aangelegd. "Dan kan ik een rondje lopen met de hond." De percelen zijn omheind met schapengaas en gekloofde palen van robuust acacia hout. "Wel wat duurder dan gewone palen, maar we kregen er subsidie op. Ze geven een mooie uitstraling." Bij het linkerperceel staat de schapenschuur. Ook in

RICHARD
ENGBERSEN

Woonplaats: Hummelo (Gld.)

Beroep: internist

Schapen: vijftien Shetlands

Achterhoekse stijl gebouwd. De schapen kunnen er vrij in- en uitlopen. 's Winters lopen de dieren altijd in dat perceel. "Ze gaan amper naar binnen", vertelt Engbersen. "Alleen als het heel erg koud is en het hard waait, liggen ze er. En wanneer ik ze hooi ga brengen. Voor de rest blijven ze buiten."

Richard Engbersen heeft tussen zijn twee schapenweides een pad aangelegd. Hij wandelt er met zijn kinderen.

JE WEET WAT JE KRIJGT

Brok geeft Engbersen niet vaak. In de winter alleen en dan slechts een keer per week. Komende winter moet hij wel twee oude ooiën apart gaan voeren. “De ene is twaalf en de andere negen of tien jaar. De oudste was afgelopen winter wat te mager. Die

stond ook steeds achteraan. Hoe ik ze selectief kan gaan voeren, weet ik nog niet.” Shetlands laten zich niet zomaar vangen, aldus de schapenhouder. “Ze zijn sluw. Ze hebben donders goed door dat je ze wilt opsluiten. Zodra ze iets horen, stuiven ze weg. En ze kunnen hoog springen.”

>>

‘Schapen zijn onderdeel van het buiten wonen’

Gekloofde palen voor de af-rastering. Ze staan fraai en Engbersen kreeg er subsidie op. Ze zijn wel duurder dan ronde weidepaaltjes.

De stal waarin de dieren amper komen. En zeker niet als er vreemd volk is.

De favoriete kleurslag van Engbersen: lichtbruin ofwel ‘fawn’.

Deelnemen aan een keuring zit er niet in. “Ik zie mezelf niet gauw met een trailer vol schapen naar een show gaan om ze daar te laten keuren en waar ze dan een lintje op krijgen. Dat heeft niet mijn grootste interesse. Een schaap dat daar als beste uit de bus komt, hoeft voor mij niet het mooiste dier te zijn. Selectie maakt een ras vaak kwetsbaarder.” Waarom dan toch voor een zuiver ras gekozen en niet voor een vitale kruising? Engbersen: “Als je een kruising aanschaft, weet je nooit wat je krijgt. Van de Shetland zijn het karakter, de kleuren en de vormen bekend. Of de oortjes van mijn schapen helemaal goed staan, interesseert me niet zo. Het karakter en de ziekte weerstand moeten goed zijn. Schapen zijn onderdeel van het buiten wonen.”

NOG NIET GEFOKT

De Engbersens kozen voor de Shetland na een uitgebreide studie van zowat alle schapenrassen die in Nederland voorkomen. “We wilden een diervriendelijk schaap dat gemakkelijk aflammert en geen

grote problemen kent die je bij doorgefokte rassen wel tegenkomt. Dit is een robuust ras dat weinig gevoelig is voor ziektes. Plus de schapen moeten er mooi uitzien. Shetlands hebben een vriendelijke uitstraling. Daarnaast zijn ze er in verschillende kleuren en patronen. Alexandra heeft zich daarin in het begin verdiept, maar eerlijk gezegd doen we er niks mee.”

Dat laatste komt vooral doordat de Engbersens nog geen tijd hebben gehad om met hun schapen te fokken. Ze hebben nog nooit een ram in het koppel toegelaten. “We willen niet zomaar een ram bij de ooien zetten. Dan willen we eerst weten hoe het zit met de inteelt. Daarin moet je verantwoordelijkheid nemen. Er zijn niet veel Shetlands in Nederland. We doen niet zomaar iets, zo zijn wij niet. We gaan eerst studeren en daarna komt de praktijk.”

Voorlopig blijft het dus bij genieten van het koppel van vijftien ootjes. Engbersen: “Als ik ’s morgens zit te ontbijten, kijk ik zó naar mijn schapen. Daar geniet ik van. Elke dag.” <<